

Verslag van onze vakantie in Maleisië, Kuala Lumpur en Melaka

Eind januari 2009, tijdens Chinese Oud & Nieuw, had Gabriëlle haar jaarlijkse regio bijeenkomst met alle landbouwraden uit Azië. Deze keer was de bijeenkomst in Kuala Lumpur ([Maleisië](#)). Na behoorlijk wat wikken en wegen, Kuala Lumpur spreekt toch een stuk minder tot de verbeelding dan [Hanoi](#) waar deze bijeenkomst vorig jaar was, hebben we besloten dat Jacob meegaat en dat we twee dagen eerder gaan.

Het plan is om op vrijdag 23 januari naar Kuala Lumpur te vliegen en dan meteen naar Melaka te gaan. Vervolgens hebben we dan de hele zaterdag om Melaka te bekijken en gaan we op zondag richting Kuala Lumpur waar Gabriëlle op maandag, dinsdag en woensdag moet zijn om te werken (vergaderen). Op donderdag vliegen we dan weer terug naar Peking.

Hieronder volgt een uitgebreid verslag van deze vakantie.

Inhoud

Zaterdag 24 januari 2009	1
Een dag Melaka	
Zondag 25 januari 2009	4
Van Melaka naar Kuala Lumpur	
Maandag 26 januari 2009	5
Toeristische attracties in Kuala Lumpur, de Batu Caves en het aquarium	
Dinsdag 27 januari 2009	7
Toeristische attracties in Kuala Lumpur, het FRIM	
Woensdag 28 januari 2009	10
Bezoek aan een Palmolie plantage en sightseeing Kuala Lumpur	
Conclusies / tips	13
Het reizen	
De attracties	
Hotels en eten	
Het weer	
Websites	
Algemene indruk	

Zaterdag 24 januari 2009

Een dag Melaka

Gisteren zijn we rond 13.30 uur vanuit Peking vertrokken. Ons vliegtuig, we vlogen met [Malaysia Airlines](#), vertrok om 16.10 uur. Na een probleemloze vlucht landden we om iets over 22.00 uur op het vliegveld van Kuala Lumpur. Daar stond de [taxichauffeur](#), die we via internet hadden gevonden, netjes op ons te wachten. Rond 23.00 uur stapten we in zijn auto en voor 150 RM bracht hij ons naar [Melaka](#). Om iets voor 1.00 uur checkten we in bij het [Renaissance Hotel](#). Een kwartiertje later lagen we in bed.

Het Renaissance Hotel is een Marriott hotel en een van de grote hotels (zowel letterlijk als figuurlijk) van Melaka. Normaal gesproken zouden we hier niet gaan slapen, maar doordat we vrij

laat waren met boeken (ruim een week van te voren) en het extra druk is in verband met Chinees Oud & Nieuw, konden we niets anders vinden. En zo duur is het ook weer niet, 724,50 RM (± 160 euro) voor twee nachten inclusief ontbijt. Het hotel is verder prima, een lekker grote kamer, alleen met verkeerde (Engelse) stopcontacten. Gelukkig kunnen we bij de receptie verloopstekkers krijgen.

Vanochtend staan we rond 8.30 uur op. We ontbijten in het hotel, er is een uitgebreid ontbijtbuffet, en om 10.00 uur lopen we het hotel uit. Ons hotel ligt niet in het toeristische centrum van Melaka maar wel op loopafstand hiervan.

We moeten even wat zoeken maar nog geen half uur later staan we op het Dutch Square. Dat hadden we ons iets groter voorgesteld. We lopen een rondje en kijken even in de [Christ Church](#) die in 1753 gebouwd is als Nederlands Gereformeerde Kerk.

Hierna gaan we naar het [Stadthuys](#), ook een stukje Nederlandse geschiedenis in Melaka. Om in het Stadthuys te komen moeten we een kaartje (5 RM per stuk) kopen. Dat is het wel waard. Binnen is een aardig museum met niet alleen veel aandacht voor de geschiedenis van Melaka, eerst was er een Sultan, toen de Portugezen, vervolgens de Hollanders, daarna de Engelsen, de Japanners en weer de Engelsen. Sinds 1957 is Maleisië een onafhankelijk land.

Ons vallen met name de oude Nederlandse (VOC) munten en postzegels, geschonken door enkele particulieren, op. Ook komen we nog wat schilderijen van een [schilder uit Weert](#) tegen. Uiteindelijk zijn we bijna anderhalf uur in dit museum.

De volgende attractie is [St. Paul's Church](#), of eigenlijk de overblijfselen hiervan. Deze kerk staat bovenop een heuvel die lang het middelpunt van Melaka was. Onderaan deze heuvel kan je op een enkele plaats nog oude stukjes fort vinden. Wanneer je een rondje rond de heuvel loopt zie je een groot deel van de oude gebouwen en musea die Melaka rijk is.

Bij St. Paul's Church, boven op de heuvel, zien we een replica van een oud schip liggen en een uitkijktoren is die op en neer gaat en rond draait. Daar willen we wel naar toe, maar niet voordat we gelunched hebben.

Lunchen doen we vandaag voor 65 RM bij [Bamboo Hut Bistro](#) waarna we richting de boot lopen. Het moet een Portugees schip van rond 1600 voorstellen. Voor 2 RM per persoon mogen we erop / erin. In het schip is een museumpje dat weinig toevoegt aan wat we in het Stadthuys al gezien hebben. Oftewel, 2 RM entree is niet veel, maar je krijgt er ook niet veel voor. Overigens is dit de eerste keer deze vakantie dat we onze schoenen uit moeten doen als we ergens naar binnen gaan. Dat zullen we nog regelmatig meemaken.

We werpen nog even een blik in het bijbehorende [Maritime Museum](#) maar we schatten dat we dat de moeite van het uittrekken van onze schoenen niet waard vinden. Dus lopen we richting de, tja hoe heet zo'n ding. Het is een paal met daar omheen een ring waar mensen in kunnen zitten. Die ring gaat omhoog en naar beneden en boven draait hij rond zodat iedereen lekker rond kan kijken. Totdat we weten hoe zo'n ding echt heet noemen we het maar een uitkijktoren.

Een kaartje kost 20 RM per persoon. Gelukkig hoeven we niet lang te wachten voordat we naar binnen mogen, maar dan moeten we helaas nog wel even wachten voordat we omhoog gaan. Als we boven zijn hebben we echt een heel mooi uitzicht over Melaka en de bijbehorende omgeving. We vinden het dan ook jammer als we na drie rondjes alweer naar beneden gaan. We waren graag nog een paar rondjes langer boven gebleven.

Intussen is het 13.15 uur geweest en is het op straat eigenlijk te warm om rond te lopen. Maar ja, we willen wat zien, dus zullen we er toch aan moeten geloven. Via een parkje lopen we terug richting de heuvel met St. Paul's Church waar we een rondje omheen willen lopen.

De volgende attractie die we tegen komen is [Porta de Santiago](#). Dit is de enige nog overgebleven

poort van het fort dat de Portugezen hebben gebouwd toen zij de baas waren in Melaka. Nadat we even rond gekeken hebben en een paar foto's hebben gemaakt, lopen we weer verder.

Iets verderop ligt het [Istana Ke Sultana](#), het ergens rond 1953 volledig herbouwde paleis van de Sultan die in Melaka de baas was voordat de Portugezen kwamen. Als we per persoon 3 RM betalen en onze schoenen uittrekken mogen we erin. Binnen zien we vooral veel kostuums en wat scènes met levensechte beelden. Het is wel geinig.

De tuin die erbij hoort vinden we minstens zo mooi en het is er lekker rustig. Want het is wel aardig hoor, al die mannetjes die graag een of twee toeristen meenemen op hun fiets, maar ze zouden de muziek die ze bij zich hebben niet zo ontzettend hard moeten zetten.

Het laatste stukje geschiedenis in Melaka dat we nog willen zien is de [Dutch Graveyard](#). Helaas proberen we niet om aan de andere kant het terrein van het paleis af te lopen. Dat blijkt later namelijk wel te kunnen en dan sta je meteen naast de Dutch Graveyard. Wij lopen eerst een ommetje door de tuin en vervolgens nog een veel groter stuk om door de stad, en dat is bij deze temperaturen niet erg prettig. Dit deel van de stad is trouwens gewoon saai

De Dutch Graveyard blijkt trouwens alleen maar zo te heten omdat de Nederlanders dit stukje grond als eerste als begraafplaats zijn gaan gebruiken. Op dit moment liggen er meer Engelsen dan Hollanders begraven, en dat is al heel lang zo.

Na het lezen van het informatiebord en het maken van enkele foto's hebben we ook dit stukje geschiedenis gezien en lopen we terug richting de Dutch Square. We hebben het lopen voor vandaag wel een beetje gehad en willen nu een tochtje met de rondvaartboot maken. We zien een bord waarop staat dat deze ieder heel uur vertrekt en omdat het nog geen 15.30 uur is, gaan we eerst even wat drinken. Als we tegen 15.00 uur terugkomen blijkt de boot van 15.00 uur vanwege te weinig belangstelling niet te vertrekken. We hebben geen zin om tot 16.00 uur te wachten dus gaan we toch maar weer een stukje lopen.

Deze keer steken we de rivier over en lopen we door wat volgens onze Rough Guide "China Town" heet. We vinden het allemaal niet zo bijzonder al zien we wel dat in deze buurt enkele leuke cafeetjes / restaurantjes zitten. Vervolgens lopen we weer richting de rivier steken die over en lopen via wat achterafweggetjes terug richting het Dutch Square. Daar gaan we weer even kijken bij de rondvaartboten.

De rondvaartboot van 16.00 uur vaart wel. We kopen twee kaartjes, 20 RM per stuk, wachten nog een kwartiertje en vertrekken met een volledig gevulde rondvaartboot voor een tochtje van ongeveer 45 minuten. En wat we daar van vinden? Tja, erg veel is er niet te zien, maar we hebben wel een gids die enorm zijn best doet om ons van alles en nog wat bij te brengen, niet alleen over Melaka maar ook dat we vooral ons geld in Maleisië moeten investeren. Verder bedankt hij ons namens een mannetje (inclusief partner) of twintig en zegt hij tot ziens in een stuk of 30 talen waaronder het Brabants "Houdoe".

Wat we ook horen is iets waar we, op basis van wat we vandaag gezien hadden, al een sterk vermoeden van hadden. In 2008 is het oudste deel van Melaka op de [Wereld Erfgoedlijst](#) gezet en nu is er een plan om de stad een flinke facelift te geven. Zo moet er langs beide oevers van de rivier een pad van zeven kilometer komen en moeten alle panden langs dit stuk van de rivier opgeknapt worden. Het zal allemaal ongetwijfeld erg mooi worden, maar wij vragen ons wel af of zeven kilometer niet een beetje veel van het goede is.

Als we tegen 17.00 uur weer op de wal staan hebben we nergens zin meer in. Het is echter nog te vroeg om te gaan eten. Dus gaan we als echte Hollanders wat drinken bij het [Dutch Harbour Cafe](#). Daar hebben ze een aantal echt Nederlandse dingen op het menu staan, zoals oliebolletjes en brood met hagelslag.

Tegen 18.00 uur vertrekken we weer om ergens in China Town wat te gaan eten. Vonden we het

vanmiddag nog een beetje een saaie bedoeling, nu is het allemaal veel leuker / levendiger. De centrale weg is nu afgesloten voor autoverkeer en gevuld met stalletjes die van alles en nog wat verkopen.

Bij het zoeken van een plek om te eten hebben we een beetje een dilemma. Eigenlijk willen we buiten eten, maar het zou wel eens kunnen gaan regenen, dus zo'n stalletje op straat vinden we niet zo'n goed plan. Uiteindelijk komen we terecht bij de [Geogragher](#). Gezien het aantal buitenlanders dat hier zit vermoeden we dat het in de Lonely Planet staat.

Wij vinden het eten hier echter niet zo bijzonder, de kaart met drank is uitgebreider dan de kaart met eten. Al met al kunnen we dit restaurant niet echt aanraden, al zijn wij wel blij dat we hier zijn gaan zitten. Nog voordat ons eten op tafel staat verhuizen wij van het terras naar binnen omdat het begint te regenen. Verder zitten we nu bijna eerste rang als er een optocht met vier Chinese draken langskomt. Tja, maandag begint het Chinese jaar van de Os en we zijn benieuwd hoeveel we daar de komende dagen van gaan merken. De bevolking van Maleisië bestaat tenslotte voor 40% uit Chinezen. *Achteraf hebben we er weinig van gemerkt. Dat heeft waarschijnlijk veel te maken met het feit dat particulieren in Maleisië geen vuurwerk mogen afsteken.*

Na het eten lopen we via een iets andere route terug naar ons hotel. Deze keer gebruiken we een voetgangersbrug om de rivier over te steken. Net na deze brug komen we bij een soort avondmarkt. Achteraf durven we rustig te stellen dat, uitgezonderd van de historische attracties, Melaka 's avonds veel leuker is dan overdag.

Terug in ons hotel komen we er achter dat men in Maleisië Engelse stopcontacten heeft en dat wij onze verloopstekker zijn vergeten. Vervolgens blijkt het stopcontact voor scheerapparaten in de douche niet gemaakt voor laptop's. Twee minuten nadat wij onze laptop er aan gehangen hebben komt er helemaal geen stroom meer uit. Dus gaan we maar eens bij de receptie vragen of zij misschien een verloopstekker hebben. Die blijken ze inderdaad te hebben en twee is ook geen probleem. Zo kunnen we voordat we naar bed gaan, toch nog onze foto's van vandaag bekijken.

Zondag 25 januari 2009

Van Melaka naar Kuala Lumpur

Vanavond moeten we ons in het Mandarin Oriental Hotel in Kuala Lumpur melden. Gabrielle heeft daar de komende twee dagen diverse vergaderingen met haar collega's uit Azië. Aangezien we de dingen die we in Melaka wilden zien wel gezien hebben, willen we na het ontbijt richting Kuala Lumpur vertrekken.

Het liefst zouden we met de expresbus gaan, maar we willen onderweg, bij [Seremban](#), nog een dingetje bezoeken. Dat kan wel met de bus, maar dan is zo'n koffer met bagage toch wel erg onhandig. Daarom hebben we gisteravond onze taxi van vrijdagavond, Pak Sufi, gebeld met de vraag of hij ons naar Kuala Lumpur wil brengen, dat wilde hij wel.

Even na 9.00 uur staan we op ons gemak op zodat we na het ontbijt nog wat tijd over hebben voordat we om 11.00 uur bij Pak Sufi in de auto stappen. Na een dik uur rijden stappen we uit bij het Museum Negeri Taman Seni Budaya.

De tentoonstellingen hier zijn niet bijzonder interessant. Bij de ene kan je allerlei postzegels zien, de andere gaat over Negeri Sembilan, de staat in Maleisië waarvan Seremban de hoofdstad is, en dan met name over de stenen die de mensen hier tussen 200 B.C. en 1.000 AD hebben achtergelaten. Wat wel geinig is, is het dak van het ruim 50 jaar geleden gebouwde museum. Het heeft een bijzondere vorm die specifiek voor de Minangkabau bouwstijl schijnt te zijn.

Doordat een stroomuitval voor wat oponthoud zorgt, en we werkelijk het hele terrein bekijken, duurt

het ongeveer drie kwartier voor we weer in de auto zitten. Het was gratis en het museum ligt vlak bij de snelweg, dus we hoefden er niet veel voor om te rijden, maar anders zouden we al snel zeggen, het was de moeite niet waard.

Na een half uur rijden zien we de eerste bebouwing van Kuala Lumpur. Vervolgens duikt de snelweg een behoorlijk lange tunnel in die min of meer in het centrum van Kuala Lumpur weer boven de grond komt. Even later staan wij bij het [Mandarin Oriental Hotel](#), dat net naast de [Petronas Twin Towers](#), je weet wel die twee hele hoge torens in Kuala Lumpur, ligt. We betalen onze chauffeur 180 RM en checken in.

We hebben een kamer op de 10^e verdieping en dat geeft tussen alle hoge torens in het centrum van Kuala Lumpur niet echt een spannend uitzicht. Verder is de kamer zoals je mag verwachten van een hotel in deze prijsklasse. Wat echter erg vervelend is, is dat als we internet op onze kamer willen hebben we 68 RM (bijna 15 euro) per 24 uur moeten betalen. Voor dat geld gaan we liever ergens wat drinken en dan krijg je het internet er gratis bij. Wat wel weer handig is, is dat ze bij het bureautje twee stopcontacten hebben waar onze stekkers in passen. Zo hoeven we vandaag niet naar de receptie om verloopstekkers te halen.

Nadat we onze bagage weggebracht hebben gaan we naar buiten om te lunchen. Dat lukt heel goed bij een toko achter ons hotel met uitzicht op het park dat achter ons hotel ligt. Hier zitten we behoorlijk lang, niet alleen omdat onze lunch goed smaakt, maar ook om onze e-mail, via het gratis Wifi, te downloaden.

Vervolgens gaan we een stukje lopen. Eerst door het park(je) en vervolgens door de stad. En dat moet je eigenlijk niet doen in dit deel van Kuala Lumpur. Er is buiten hoge flats en brede wegen niet zo veel te zien. Als het dan ook nog gaat regenen lopen we een winkelcentrum in. Toch wel raar, hier zijn de meeste winkels gewoon open ondanks dat het al na 17.00 uur op Oudejaarsavond (voor de Chinezen dan) is. Hier kijken we wat rond en drinken we wat bij een Starbucks, waar je er trouwens meer dan genoeg van hebt in Kuala Lumpur.

Even na 18.30 uur gaan we op zoek naar wat te eten. We komen terecht in een Vietnamees restaurant in een buurtje met wat meer laagbouw waar ook behoorlijk wat terrasjes met plastic stoelen staan. Het eten is er erg goed verzorgd, lekker en erg netjes gepresenteerd. Wat dan weer jammer is, is dat de porties zo klein zijn. Maar ja, dan moet je gewoon een gerecht extra bestellen. Na het eten lopen we min of meer rechtstreeks terug naar ons hotel. De rest van de avond schrijven we dit verslag, kijken we een beetje TV, bereidt Gabrielle zich voor op de dag van morgen en nemen we voor het slapen gaan nog even een douche om al het zweet van vandaag weg te spoelen.

Maandag 26 januari 2009

Toeristische attracties in Kuala Lumpur, de Batu Caves en het aquarium

Gabrielle heeft vanochtend de wekker op 7.15 uur staan zodat ze op haar gemak kan opstaan en ontbijten en toch op tijd in de vergaderzaal kan zitten. Jacob ligt nog een uurtje langer in bed en ontbijt ook op zijn gemak.

Even na 9.00 uur loopt hij met de laptop richting de Starbucks. Niet zo zeer voor de koffie als wel voor het gratis internet, 15 euro voor een dagje internet op onze hotelkamer vinden we echt veel te veel. Hij heeft wel internet nodig want hij wil de komende dagen een paar excursies maken en heeft gisteren drie mailtjes met een verzoek om informatie verzonden. Er blijkt er maar [eentje](#) gereageerd te hebben en die heeft vandaag geen plek meer.

Tja, na alle verwennerij in [China](#) en [Vietnam](#) (b)lijkt het hier een stuk lastiger om op het laatste moment een dagtochtje te boeken. Maar misschien komt dit ook door het feit dat er in en rond Kuala Lumpur eigenlijk niet zo veel te doen is. Na nog wat zoeken op internet en kijken in de, van Martijn geleende, Rough Guide besluit hij het dan maar per openbaar vervoer te proberen. Het plan is als volgt, eerst met de [LRT \(metro\)](#) naar KL Sentral te gaan, daar over te stappen op de [KTM Komuter](#) (een soort sneltram) naar Kepong en vervolgens met de taxi (of lopend) naar het [Forest Research Institute of Malaysia \(FRIM\)](#) te gaan. Daar zou hij dan een taxi moeten vinden richting de [Batu Caves](#) om uiteindelijk met een openbare bus of een taxi weer terug te gaan naar de stad.

Het is 10.30 uur als Jacob op weg gaat. De reis met de metro (1,60 RM) en de sneltram (1,30 RM) verloopt zonder problemen. Beide keren moet hij iets langer wachten voordat het eerste treinstel langskomt en de sneltram is in het begin niet echt snel, waardoor het 11.45 uur is voordat hij op het station van Kepong staat. Als hij het station uit loopt rijdt daar net de laatste taxi weg. Gelukkig heeft hij zich deze keer goed voorbereid en via Google Earth gezocht waar Kepong, het FRIM en de Batu Caves liggen. Deze pins heeft hij op de gps gezet zodat hij nu weet waar hij heen moet.

De afstand Kepong - FRIM lijkt te lopen, dus gaat hij dat maar proberen. Dit gaat eigenlijk heel goed. Dankzij de gps loopt hij de goede kant op en nadat hij bij een kruising de weg heeft gevraagd aan een jongen op een brommer krijgt hij het laatste stukje zelfs een lift van deze jongen. Al met al is het ruim een half uur lopen.

Aangekomen bij het FRIM zit het toch even tegen. Het park is wel open, maar de Canopy Walkway (een soort hangbrug hoog in de bomen), blijkt op maandag en vrijdag, en dus ook vandaag, gesloten te zijn. Tja, dat was nou net de reden waarom hij hier heen wou. Trouwens, op andere dagen sluit Canopy Walkway al om 13.30 uur.

Nu draait hij bij het loket maar weer om, op naar de Batu Caves. Die lijken iets verder weg te liggen, dus is hij blij wanneer er al snel een taxi stopt. Deze taxi brengt hem voor 6 RM naar de Batu Caves.

Als ze net op weg zijn zegt de taxichauffeur dat Jacob, die achterin zit, zijn gordel om moet doen, ooh, dat is voor het eerst dat Jacob zoiets hoort. Een eindje verderop blijkt waarom, er is een politiecontrole en het niet dragen van een gordel kost 300 RM.

Achteraf is er nog een belangrijke reden waarom hij blij is met deze taxi, de met Google Earth gevonden locatie van het FRIM klopte perfect, maar de gevonden pin van de Batu Caves stond toch een paar kilometer verkeerd. Achteraf blijkt lopen dus geen reële optie.

Tja, de Batu Caves. Het grootste voordeel van deze attractie is dat hij gratis is. Voor de rest weten we achteraf dat het waarschijnlijk leuker was geweest om een tripje naar de [Dark Caves](#) te boeken. Maar ja, dat is achteraf.

De Batu Caves zijn eigenlijk gewoon een Hindoe Tempel, niet veel meer en niet veel minder. Het bijzondere is dat deze tempel in een enorme grot ligt en dat je voordat je de grot in kan, eerst een flinke trap op moet. Verder staan er onder aan de trap nog een paar tempels die er behoorlijk kitscherig / nepperig uit zien.

Gezien de dranghekken, en de info die we op internet vinden, moet het hier zo nu en dan heel erg druk zijn. Jacob vindt het allemaal niet zo bijzonder, loopt de trap op en neer, maakt wat foto's, bekijkt het allemaal nog eens een keer en vindt het allemaal wel prima.

Graag had hij hier nog wat gegeten, van al dat (trap)lopen krijg je flink honger. Maar de enige restaurants die hij ziet zijn vegetarische Indische restaurant waar iedereen met zijn vingers zit te eten. Dat is net iets te veel van het goede.

Na een klein uurtje staat hij weer buiten en neemt hij een taxi terug naar het hotel. Dit ritje kost 12 RM, dat is geen probleem, het afrekenen wel. De chauffeur heeft niet terug van 50 RM. Jacob

heeft zich voor het winkelcentrum onder de Petronas Twin Towers laten afzetten en daar staan een paar portiers. Maar ook zij kunnen niet wisselen. Eentje is er wel zo tof om Jacob gewoon 10 RM te geven zodat hij de taxi kan betalen zodat hij weg kan. Nu verwacht deze portier wel dat Jacob in het winkelcentrum geld gaat wisselen en hem de 10 RM terug betaalt, wat hij uiteraard ook doet. Hierna loopt Jacob naar het hotel waar hij de laptop ophaalt om vervolgens op zijn gemak te gaan lunchen. Het loopt al tegen 16.30 uur voordat hij het terras weer verlaat. Dat vertrekt hij is omdat de batterij van de laptop bijna leeg is en niet omdat hij weer op stap wil. Maar, hij is intussen wel helemaal bij met het typen van dit verslag, het uitzoeken van de foto's etc.

Nu is het tijd om bij het aquarium ([KLCC Aquaria](#)) te gaan kijken. Het aquarium van Kuala Lumpur zit in de kelder van het Convention Centre en ligt daarmee op loopafstand van ons hotel. De entree is 38 RM en daarmee is het veruit de duurste attractie van deze vakantie tot nu toe.

Als aquarium is het niet zo bijzonder, al is het best leuk om weer eens door zo'n tunnel onder enkele haaien en roggen door te lopen. In deze bak zit ook een hele rare vis waarvan het eerst deel van de neus (of zo iets) een beetje doorzichtig is.

Wat een beetje ontbreekt zijn de bakken met kleinere vissen, ze zijn er wel, maar niet zo veel. Wat wel weer heel aardig is, is dat er overal schermen hangen met allerlei triviale feitjes, zoals dat er een vis is die kan "lopen" en de grootste afstand ooit door een kikker gesprongen (voor zover wij weten natuurlijk). Hoe ver dat was is Jacob inmiddels al weer vergeten.

Ook geinig is de flinke verzameling grotere spinnen (met name verschillende soorten tarantella's), al lijken de bakken waar deze dieren in zitten wel een beetje klein. Verder is het aardig om te zien dat een deel van de vissen die je hier kunt zien gewoon in de rivieren in het zuiden van Maleisië voorkomen. Dat zal je in Nederland niet snel meemaken.

Al met al houdt het aquarium Jacob vandaag zo'n anderhalf uur bezig en dat is ruim langer dan de Batu Caves.

Hierna loopt hij naar het plein aan de parkkant van het Suria KLCC, zeg maar het grote en luxe winkelcentrum onder de Petronas Twin Towers. Daar is het flink druk met mensen die een beetje rondlopen, komen winkel of naar de fontein staan te kijken. Hij gaat daar eens even op zijn gemak naar al deze mensen kijken. Ondanks dat hier natuurlijk geen doorsnee van de in Maleisië wonende mensen loopt geeft het wel een aardig beeld van de grote verscheidenheid aan mensen die in Maleisië wonen. Ook kan je hier goed zien, net als op heel veel plaatsen, dat er veel moslims in Maleisië wonen. Behoorlijk wat vrouwen dragen, al dan niet vrolijk gekleurde, hoofddoeken en een enkeling draagt een bourka.

Tegen 19.00 uur komt hij Gabrielle tegen en samen drinken we nog even wat. Vervolgens gaat Gabrielle samen met haar collega's eten in het hotel en Jacob samen met zijn laptop op het terras waar hij vandaag en gisteren al meer gezeten heeft.

Even na 21.00 uur gaat Jacob nog even zwemmen in het zwembad op de derde verdieping van ons hotel. Dit is wel bijzonder, zwemmen met uitzicht op de hoge flats die het KLCC omgeven. Als Gabrielle tegen 23.15 uur haar collega's genoeg gezien heeft is het tijd dat we allebei gaan slapen.

Dinsdag 27 januari 2009

Toeristische attracties in Kuala Lumpur, het FRIM

Omdat het gisteren niet lukte, en er volgens hem niet veel leukers in (de omgeving van) Kuala Lumpur te zien is, wil Jacob vandaag weer naar het [Forest Research Institute of Malaysia \(FRIM\)](#). Dus terwijl Gabrielle al een half uur zit te vergaderen stapt Jacob om 9.30 uur in een taxi. Ja, het openbaar vervoer zoals hij dat gisteren gebruikte is veel goedkoper, maar duurt toch ook wel erg lang. Nu staat hij na ruim 20 minuten, in plaats van bijna twee uur, voor de ingang van het FRIM.

Op de meter van de taxi staat 66 RM, wat ?? Ja, 66 RM. Ben je helemaal gek geworden, ergens rond de 15 RM moet genoeg zijn. Gisteren kostte het stukje van de Batu Caves terug naar het hotel immers 12 RM en dat is ongeveer even ver. De chauffeur is de beroerdste niet en zegt dat 60 RM ook goed is. Tja, dat is voor Jacob geen optie. Hij biedt hem 30 RM aan, dat vindt de chauffeur duidelijk te weinig. Dan zit er maar een ding op, Jacob legt de 30 RM op de passagiersstoel, pakt zijn spullen en vertrekt. Als het echt te weinig is komt de chauffeur hem wel achterna. Dat doet hij dus niet.

Jacob koopt bij de ingang een kaartje van 5 RM en krijgt te horen dat hij ergens anders nog een kaartje voor de Canopy Walkway moet kopen. Prima, dat zal wel aangeven staan en vol goede moed gaat Jacob op stap. Bij de eerste kruising ziet hij geen bord met de Canopy Walkway dus loopt Jacob op de gok verder, en verder, en verder.

Na iets van 40 minuten lopen langs een asfaltweg komt hij eindelijk bij een plek met een bord dat richting de Canopy Walkway wijst. Deze 40 minuten lopen trouwens wel een stuk aardiger / makkelijker / leuker, dan het stuk van gisteren van het station Kepong naar de ingang van het FRIM.

Maar ja, nu heeft hij wel een bord gevonden maar daar staat ook op dat je eerst een kaartje moet kopen bij de souvenirwinkel, en waar is die dan ? Dat staat dus niet aangegeven. Verder weet hij ook niet waar het controlepunt is en het zou toch jammer zijn wanneer hij eerst nog een half uur verder loopt en vervolgens weer terug wordt gestuurd. Dus vraagt hij het aan een paar mensen die ook richting de Canopy Walkway lijken te gaan. Zij hebben ook geen kaartjes en weten ook niet waar je die kan kopen. Oké, dan moet hij het er ook maar op wagen.

De route gaat nu niet meer over asfalt maar over een soort verharde bosweg. Een eindje verder op moet hij rechtsaf omhoog een bospaadje op. Vanaf dit punt gaat het behoorlijk omhoog en dat betekent in dit klimaat meteen flink zweten. Als hij nu maar niet terug hoeft. Tegen 11.00 uur is het dan eindelijk zover, daar is de Canopy Walkway.

De Canopy Walkway bestaat uit vier hangbruggen die 30 meter boven de grond tussen enkele grote bomen hangen. Bij de overgang van de ene naar de andere hangbrug is er telkens een platform waar je even rustig kunt staan zodat je zonder te schommelen foto's kunt nemen. De Canopy Walkway gaat trouwens niet alleen om 13.30 uur dicht, ze laten per dag ook maar 250 mensen toe.

Voordat Jacob er op mag moet hij eerst wachten want er mogen maar een paar mensen tegelijk op. Als hij aan de beurt is wordt hij niet terug gestuurd, maar hij moet wel, maar niet extra, betalen, 5 RM.

De Canopy Walkway is wel iets bijzonders, maar echt heel leuk of zo is het niet. De wandeling er naar toe is eigenlijk net zo leuk. Je kijkt namelijk wel een beetje over de bomen heen, maar dat komt meer omdat je op de helling van een heuvel / berg zit dan dat je echt boven de bomen uitkomt. Wat wel grappig is, is dat je in de verte het centrum van Kuala Lumpur kunt zien.

Als hij na een half uurtje wachten, kijken en een klein beetje heel voorzichtig lopen weer beneden is, loopt Jacob op de gok weer verder. Bij de eerste kruising, waar het paadje overgaat in een semi-verharde bosweg, zit een mevrouw met een kaart van het gebied. Jacob mag even meekijken en besluit een extra ommetje te lopen. Daar heeft hij achteraf geen spijt van.

Het is een erg aardige omgeving om door te lopen, al is het bos niet zo spectaculair als het tropisch regenwoud in Vietnam waar hij in november was. Maar hij ziet een paar leuke vogeltjes, enkele aardige vlinders, een eekhoorn en heel erg leuk, een soort wilde hond en als klap op de vuurpijl een stuk of tien apen.

Als hij weer bij een asfaltweg komt besluit hij terug te lopen naar het "centrum" om te kijken of hij nu wel de souvenirwinkel kan vinden. Misschien kunnen ze hem daar vertellen wat voor dier die hond was. Hij vindt de souvenirwinkel wel, maar hem vertellen wat voor dier hij heeft gezien, dat

kunnen ze niet. Verder als een wilde hond komt de mevrouw niet, maar ze heeft wel een geschetst kaartje van het park, wat Jacob meteen koopt zodat hij vanaf nu een beetje beter weet waar hij is.

Inmiddels is het 12.45 uur en het liefst zou hij nu wat eten, maar dat blijkt hier niet verkocht te worden. Dus besluit hij via een bospaadje, dat hij op het net gekochte kaartje ziet, terug te lopen naar de ingang.

Helaas, omdat er helemaal nergens langs de paden iets van bewegwijzering staat en omdat zijn gps het onder de bomen ook laat afweten, gaat dit helemaal verkeerd. Hij loopt precies de verkeerde kant op waardoor hij op de bosweg tussen het centrum en de Canopy Walkway uitkomt. Een beetje vermoeid loopt hij terug richting het centrum. Vervolgens besluit hij gewoon de kortste route, over het asfalt, richting de uitgang te nemen. Het is iets voor 14.00 uur als hij het park uitloopt.

Bij de ingang van het park zijn wel enkele restaurantjes, maar Jacob heeft inmiddels besloten dat hij deze middag hetzelfde wil doen als gisteren. Laat lunchen op het terras naast het hotel en ondertussen de foto's van vandaag uitzoeken etc.

Maar ja, nu moet hij wel eerst een taxi vinden. Hij loopt naar de grote kruising bij het FRIM in de hoop er daar een te vinden. Als na een kleine 10 minuten de eerste stopt wil deze meneer 25 RM hebben voor een ritje naar het KLCC. Dat vindt Jacob te veel, hij wil niet meer dan 20 betalen. De volgende taxi, die hij aanspreekt terwijl deze voor het rode stoplicht stilstaat, zegt dat hij het KLCC te ver vindt. Deze taxichauffeur wil Jacob wel voor 10 RM naar Kepong brengen zodat hij daarna verder kan met het openbaar vervoer. Daar heeft Jacob geen zin in. De volgende taxichauffeur vindt het KLCC ook te ver en wil verder niets. Dat gaat lekker. Bij de vierde, de derde waar Jacob naar toe loopt terwijl hij stil staat voor het stoplicht, doet minder moeilijk en levert Jacob, rijdend op de meter, voor 18 RM netjes af bij ons hotel. Het is bijna 15.00 uur voordat Jacob daar is.

Nadat hij is uitgestapt begrijpt Jacob ook het nut van portiers die je helpen met het uitstappen uit een taxi. Nu hoeft hij geen nieuwe zonnebril en hoed te kopen. Hij haalt onze laptop op en loopt naar zijn favoriete terras waar hij tot ruim na 17.00 uur zit.

Terug op de hotelkamer blijkt Gabrielle inmiddels ook klaar met vergaderen. Dat maakt zo'n hotelkamer wel een stuk gezelliger. We praten wat, frissen ons op, bekijken de foto's van vandaag en maken ons klaar voor de bus die ons om 19.00 uur komt ophalen.

Trouwens, Gabrielle is vanochtend, tussen het vergaderen door, naar de Petronas Twin Towers geweest. In het eronder gelegen super-de-luxe winkelcentrum stond een gids op Gabrielle en haar collega's te wachten. Met z'n allen gingen ze in een snelle lift naar de 42^e van de in het totaal 88 verdiepingen. Daar is een loopbrug waarmee je van de ene naar de andere toren kunt. Beide torens van de Petronas Twin Towers zijn in minder dan twee jaar gebouwd. De ene door Japanners en de andere door Zuid-Koreanen, konden ze mooi een wedstrijdje snelbouwen doen. De Japanners waren het eerste klaar, nu nog afwachten welke het langste blijft staan. De torens zijn grotendeels van staal gebouwd, aangevuld met het nodige cement. Ze hebben hier geen last van aardbevingen, maar bij harde wind gaan de torens van boven wel een beetje heen en weer.

Helaas mochten ze niet helemaal naar boven en heeft de loopbrug een dichte vloer (het nieuwe hoogste gebouw van [Shanghai](#) heeft een doorzichtige loopbrug die voor het nodige spektakel zorgt).

Het uitzicht is prima. De flats staan in Kuala Lumpur niet zo dicht op elkaar als in [Hong Kong](#) en je merkt dat we door de jaren in China toch aardig gewend zijn geraakt aan de hoge gebouwen. De inrichting van de torens is trouwens erg mooi, veel art deco vormen van staal, wat een beetje aan het Chrysler gebouw in New York doet denken. Na een kleine twintig minuten boven ging de lift weer naar beneden en zat het uitstapje erop.

Tegen 19.00 uur gaan we samen naar beneden waar de collega's van Gabrielle ook zijn. Met zijn allen gaan we in twee busjes naar het huis van de landbouwrap in Maleisië. Daar genieten we van een uitgebreid buffet en ontmoeten we een groot deel van de mensen die op de [Nederlandse ambassade in Kuala Lumpur](#) werken. Het is een relatief kleine ambassade waar in het totaal ongeveer 20 mensen werken.

Een van de aardigheidjes die we vanavond horen is dat apen hier een soort plaag zijn, zeker de makaken. Als je een huis een eindje buiten het centrum hebt is het heel normaal wanneer je regelmatig apen in je tuin hebt. Als dat makaken zijn heb je wel een probleem, want die slopen alles. Maar een goeie katapult, wat knickers en enige oefening schijnen wonderen te doen.

Tegen 23.00 uur zijn we weer terug in het hotel. Wij zijn best moe en gaan meteen slapen.

Woensdag 28 januari 2009

Bezoek aan een Palmolie plantage en sightseeing Kuala Lumpur

Het is 6.45 uur als Gabrielle haar wekker gaat. Zij wordt om 8.00 uur beneden verwacht voor een excursie naar een [palmolie](#)plantage van Golden Hope Plantations Berhad op [Carey Island](#). Als ze vertrekt ligt Jacob nog lekker te slapen.

Na een busrit van bijna anderhalf uur, inclusief een half uur verkeerd rijden, arriveert ze samen met haar collega's op het ingepolderde eiland, dat bijna geheel in handen is van één groot Maleisisch bedrijf. Naast autoverkoop en vastgoedontwikkeling doet dit bedrijf ook aan palmoliehandel. Op dit eiland hebben ze twee grote plantages en twee verwerkingsfabrieken voor het uitpersen van de olie.

Eerlijk gezegd wist Gabrielle niet hoe palmolie groeit, het blijken een soort dadels met harde pit te zijn die in grote trossen, hoog in de palmbomen bij de bladeraanzet, groeien. Het bedrijf heeft mensen in dienst die elke dag moeten kijken of de trossen rijp zijn, te herkennen aan rijpe losse vruchten beneden op de grond. Dat is het teken dat de tros met een zaagje aan een lange stok uit de boom kan worden gezaagd. Zo gaat de oogster langs zijn rij met bomen en vervolgens komt een mannetje met een trekker met grijparm de trossen in een kiepwagen tillen.

De groep krijgt na de ontvangst met veel hapjes en de nodige video's, waarvan eentje een instructie bevat over wat te doen in geval van een tsunami, een uitgebreide demonstratie in het veld. Ook zien ze dat ze hier zeer milieuverantwoord bezig zijn met het bestrijden van plagen door de uitzet van natuurlijke vijanden, waaronder uilen tegen de ratten. Speciaal voor hen is een koppeltje uilen gevangen gezet zodat ze deze kunnen bekijken en, als ze willen, kunnen aaien.

Bij de raffinaderij krijgen ze uitleg over het winnen van de olie en het gebruik van het restmateriaal. Al snel rijdt de groep met de bus naar het hoofdkantoor waar ze een lunch krijgen aangeboden. Rijdend over het eiland blijkt dat het bedrijf voor het personeel woonruimte aanbiedt, voor de hogere managers in mooie oude plantagehuizen vlakbij twee 9-holes golfbanen, scholen en een ziekenhuis. Het blijkt dat hele families voor het bedrijf werken, vaak van vader op zoon. Het bezoek is interessant maar heeft iets te veel verpakking (eten, filmpjes) ten opzichte van de inhoud.

Na de lunch neemt de groep afscheid van de gastheren en laten ze spontaan een collega achter op het toilet. Maar deze meldt zich al snel per mobiel in de bus waarop een busje terugrijdt om hem op te pikken. De andere bus rijdt door naar de stad omdat iemand het vliegtuig naar New Delhi wil halen. Opvallend is dat de wegen een groot aantal hobbels hebben, al dan niet

veroorzaakt door verkeersdrempels, waardoor je rug op zo'n tripje danig op de proef wordt gesteld.

Het is 15.00 uur als de groep weer terug is bij het hotel. Helaas gaat het daarna vrijwel meteen flink regenen en is het dus geen weer om naar het zwembad of de stad in te gaan. Gabrielle besluit daarom op haar gemak een boekje te gaan lezen bij de Starbucks. Echt rustig is het daar niet omdat iedereen komt schuilen onder het afdak. Zo komt ze tussen een groep kakkelende Chinezen te zitten. Nadat de koffie op is, gaat ze terug naar de rustige hotelkamer om lekker verder te lezen en op Jacob te wachten.

Helaas laat Jacob nogal op zich wachten. Als het bijna 18.00 uur is laat ze een briefje achter met de mededeling dat ze heeft besloten om zonder hem met de groep te gaan eten, het is immers de laatste avond.

Maar gelukkig net voordat de busjes arriveren komt Jacob de lobby inlopen en dus kan hij nog net mee. Jammer voor hem, en de rest, maar even douchen zit er niet in.

Jacob heeft er inmiddels een flinke dag opzitten. Hij stond vanochtend om even na 9.00 uur buiten het hotel voor een dagje sightseeing Kuala Lumpur. Als eerste is hij met de [Hop-On Hop-Off City Tour](#) geweest. Dit is een bus die een vast rondje door de stad rijdt langs de belangrijkste toeristische attracties. Er zijn 22 haltes en je kaartje, van 38 RM, is 24 uur geldig en in die periode kan je onbeperkt in- en uitstappen.

Vandaag rijden er zes bussen op het traject waardoor er 30 - 40 minuten tussen twee bussen zit. Er is dus een flinke kans dat wanneer je regelmatig uitstapt je vaak lang op de bus moet wachten. Jacob besluit daarom alleen uit te stappen op enkele plaatsen waar de bus vijf of tien minuten stopt zodat hij iedere keer met dezelfde bus verder kan.

Na een rit van twee uur is Jacob rond 11.30 uur weer terug op het punt waar hij opstapte. Inmiddels heeft hij ook een plan voor de rest van de dag, een beetje rondwandelen door Chinatown en Little India, naar het oude station en naar het Bird Park.

Omdat de Hop-On Hop-Off bus niet echt snel is, neemt hij nu de [LRT \(metro\)](#) richting Chinatown. Hierbij ziet hij in het metrostation nog iets wat hem opvalt. Een jongen en een meisje van [Islamic Relief](#) zijn daar aan het collecteren voor de mensen in de Gaza-strook. Dat is op zich niet zo bijzonder. Maar het meisje, dat hier voor een Islamitische organisatie staat, draagt geen hoofddoek !

Aangekomen in Chinatown loopt hij wat rond. Dit zou inderdaad best ergens in China kunnen zijn. Het is er behoorlijk druk en er zijn overal stalletjes met van alles en nog wat te koop. Ook komt hij langs een tempeltje dat duidelijk in het teken staat van Chinees Nieuwjaar. Niet alleen is het behoorlijk druk, maar aan de poort zitten ook een stuk of tien bedelaars. Zij doen goede zaken want regelmatig komen er mensen vanuit de tempel die aan de poort een stapeltje rode zakjes ([Hong Bao](#)) uitdelen.

Wanneer hij hier uitgekeken is loopt hij richting Little India. Dat gaat nog niet vanzelf. Doordat de straten hier allemaal scheef door elkaar lopen en bochten bevatten loop je makkelijk de verkeerde kant op. Verder lopen er enkele grote straten die je maar op een paar plaatsen kunt oversteken. Maar na wat omlopen, ach zo zie je nog eens wat, komt hij toch in het gebied dat Little India genoemd wordt. Ondertussen is het bijna 14.00 uur en heeft hij inmiddels ook ergens gelunched. Eigenlijk valt Little India een beetje tegen. Er is niet zoveel te doen. Alleen de, vergeleken met Chinatown, kleine bazaar heeft een beetje de sfeer die je hier zou verwachten. Al met al is Jacob hier redelijk snel uitgekeken, nu wil hij naar het treinstation.

Volgens de Rough Guide is de makkelijkste manier om daar te komen, een ritje met de [KTM Komuter \(trein\)](#) maken. Maar die loopt aan de andere kant van de Klang Rivier en dat is dus een beetje lastig.

Maar ja, hij loopt nu toch al een paar uur door de stad en er kan nog wel een stukje bij. Uiteindelijk

weet hij er toch lopend te komen, al moet er bij gezegd worden dat veel mensen de route die hij genomen heeft niet zo slim (of gewoon gevaarlijk) zullen vinden. Maar ja, Kuala Lumpur is duidelijk een stad waar meer rekening wordt gehouden met auto's dan met voetgangers.

Achteraf gezien kan het allemaal veel eenvoudiger, via het Pasar Seni metrostation kan je relatief makkelijk (5 minuten lopen) bij het treinstation komen.

Uiteindelijk is het 15.15 uur als hij bij het treinstation aankomt en prompt begint het dikke druppels te regenen. Gelukkig is het treinstation overdekt dus gaat hij eerst daar maar even rondkijken waarbij hij ook een (kort) bezoekje brengt aan het museumje in het treinstation.

Buiten het treinstation staat een bord waarop staat dat het treinstation een van de mooiste gebouwen van de stad is. Dat zegt meer over Kuala Lumpur dan over het treinstation. Het is zonder meer een aardig gebouw, maar op een of andere manier is de sfeer nu niet bepaald die van een treinstation. Verder doen de borden van het hotel dat in een deel van het gebouw zit ook geen goed aan deze sfeer.

Tot slot wil Jacob naar het [Bird Park](#). Hij schat dat dit iets te ver lopen is en het regent nog steeds. Maar ondanks dat er bij het treinstation wel taxi's staan rijden deze niet, er is geen chauffeur te bekennen. Wanneer het droger wordt komen er toch een paar chauffeurs opdagen. Maar de eerste wil 20 RM en de tweede 10 RM hebben voor een stukje dat volgens Jacob niet meer dan 5 RM mag kosten. Dus wordt het toch lopen.

Lopen heeft trouwens wel een voordeel. Hij komt namelijk, net als vanochtend met de Hop-On Hop-Off bus, langs de [nationale moskee](#) en nu kan hij wel een goede foto maken van het spandoek dat hij daar vanochtend zag. Al met al is het dik 20 minuten lopen voor hij bij het Bird Park is.

Het Bird Park, entree 38 RM, zegt dat het de grootste overdekte kooi met vogels heeft waar bezoekers tussen de vogels lopen. Dit zou best kunnen kloppen en ze hebben er behoorlijk wat erg mooie vogels. Echter lang niet alle vogels zitten in deze grote kooi, zo zitten de parkieten en de papegaaien apart en zitten de toekans (waar ze diverse soorten van hebben) en de hornbills in hun eentje in een kooi en zitten ook de arenden apart in een (te) kleine kooi.

Maar ze hebben wel mooie vogels en het is leuk om hier rond te lopen. Wat nu alleen een beetje jammer is, is dat het al wat later is en Jacob rond 18.00 uur terug wil zijn in het hotel. Hij vermoedt dat de bus voor het eten vanavond rond 19.00 uur vertrekt en wil voor die tijd nog even douchen. Al met al loopt hij hier een uurtje rond al was hij graag een half uurtje langer gebleven.

Als hij weer buiten komt, het is dan 17.15 uur, wil hij het liefst met een taxi terug naar het hotel. Er staat buiten een bureautje waar je een soort taxikaartje kan kopen. Een kaartje naar het hotel kost 20 RM. Dat vindt hij te duur. Hij besluit zijn geluk op straat te proberen, maar daar ziet hij eigenlijk alleen een stel toeristen die ook op zoek zijn naar een taxi.

Dus gaat hij maar weer lopen. Deze keer houdt hij de kaart echter strak in de gaten en met de ervaring die hij vandaag opgedaan heeft lukt het hem om redelijk snel bij het metrostation van de IRT te komen.

Uiteindelijk loopt hij om iets na 18.00 uur het hotel binnen. Daar ziet hij Gabrielle en haar collega's staan, oeps, gaan we nu al eten. Dat is jammer, maar gelukkig, hij mag wel mee.

Met zijn allen stappen we in twee busjes die ons naar de TV-toren brengen. Bovenin deze toren is een ronddraaiend [restaurant](#) waar we vanavond gaan eten. Het eten is hier een buffet waarbij er drie smaken zijn, Westers, Maleisisch en toetjes. Doordat het regent is het uitzicht helaas niet zo geweldig, maar nog steeds best geinig.

Als we aan tafel gaan blijkt het restaurant iets van een kledingvoorschrift te hebben. Jacob zijn korte broek voldoet daar niet aan. Maar dat wordt opgelost, een mevrouw trekt hem een sarong aan, waarna hij toch mag blijven.

Om even na 20.00 uur vertrekken de eerste mensen, zij moeten hun vliegtuig naar Nederland halen. Wij blijven nog even zitten en vertrekken rond 21.00 uur richting het hotel. Voordat we naar onze kamer gaan drinken we met drie collega's van Gabrielle nog even wat op het terras waar we de afgelopen dagen al veel vaker hebben gezeten.

De volgende ochtend gaat om 5.30 uur de wekker. Om 6.00 uur staat er een taxi voor ons klaar die ons in ongeveer 50 minuten, het is onderweg erg rustig op de weg, naar het vliegveld brengt. Daar checken we in en ontbijten we. Vervolgens hebben we om 8.50 uur het vliegtuig naar Peking. De vlucht verloopt prima al is het wel jammer dat ze om 10.30 uur al de lunch serveren, daar hebben we op dat moment nog niet echt zin in. Om iets over 15.00 uur landen we in Peking en om 16.00 uur zijn we weer thuis.

Conclusies / tips

Eind januari 2009 moest Gabrielle voor haar werk drie dagen naar Kuala Lumpur. Na wat wikken en wegen is Jacob meegegaan en zijn we in het voorafgaande weekend naar Melaka geweest. Hieronder vind je een korte samenvatting van zijn ervaringen inclusief enkele tips.

Het reizen

Ondanks dat we niet veel in Maleisië hebben gereisd, zijn ons wel een paar dingen opgevallen. Zo zijn er in Kuala Lumpur maar een paar reisbureautjes die excursies organiseren. Verder zijn we erg veel taxi's tegengekomen die niet op de meter willen rijden of ermee rommelen. Gelukkig hadden we via internet Pak Sufi gevonden waardoor onze reis van en naar Melaka perfect verliep. De metro en dergelijke in Kuala Lumpur werken prima en doordat de stad niet zo groot is kan je, als je het niet erg vindt om een keertje 15 - 30 minuten te lopen, veel dingen met het openbaar vervoer bereiken.

De attracties

Tja, we hadden ons er op voorbereid dat er niet zo veel te zien / doen zou zijn, en dat klopt wat ons betreft wel. Melaka is leuk vanwege de Nederlandse historie en omdat het er redelijk relaxed is. In Kuala Lumpur is wat ons betreft niet zo veel te zien. Mocht je het leuk vinden om moskees te bezoeken dan is dit iets anders. Als je van natuur en wandelen houdt is het Forest Research Institute of Malaysia (FRIM) een aanrader. Tot slot vinden wij het Bird Park meer de moeite waard dan het Aquarium.

Hotels en eten

Ons hotel in Melaka was prima en het Mandarin Oriental Hotel in Kuala Lumpur is wat ons betreft iets te veel van het goede. Twee keer per dag de handdoeken verschonen is echt overdreven net als iedere keer al het licht en de TV aandoen.

Kwa eten was er voor iedereen wat wils. Zo zijn er volop nette westers georiënteerde restaurants, eetstalletjes langs de weg en alles wat daar tussen in zit. Verder hebben we in Kuala Lumpur een behoorlijk aantal Starbucks, met gratis Wifi, gezien.

Het weer

Het weer was eenvoudig, warm. We schatten ergens rond de 30° C. Verder heeft het vrijwel iedere avond / nacht geregend en hebben we 1x overdag serieus regen gehad. Al met al was het wat ons betreft prima weer.

Websites

Mocht je interesse hebben om ook naar Maleisië te gaan dan heb je misschien iets aan deze websites:

[De Nederlandse ambassade in Maleisië](#)

[De officiële toeristische website van Maleisië](#)

[Een Nederlandstalige website over Maleisië](#)

[De sneltrein van het vliegveld naar het centrum van Kuala Lumpur](#)

[Informatie over de metro en bussen in Kuala Lumpur](#)

[Informatie over treinen in Maleisië](#)

[Alles over musea in Melaka](#)

Algemene indruk

We gingen naar Kuala Lumpur omdat Gabriëlle daar moest zijn voor haar werk. Door dit te combineren met een paar dagen Melaka was het de reis waard, maar Kuala Lumpur heeft op ons geen bijzondere indruk gemaakt.

Gabriëlle Nuijstens-Vaarkamp & Jacob Vaarkamp

www.javaganu.net